

Beni Aşka Beni Kavgalara Mayaladı Annem

— Savaş · 08 Şubat 2020

“Anneme; beni doğuran gül yüzlü kadına...”

Bir gülü.../ bir nergisi.../ ve bir teni koklar gibi
Bir sevda şarkısı.../ ve içli bir türkü dinler gibi
Aşk.../ ayrılık...
Yürek acısıyla güneşi harlayıp yakar gibi
Dünyayı öpüp öpüp okşar gibi
Ve çok uzak.../ ve çok uzak yıldızlardan denize dalar gibi
Memesinden emdiğim sütle;
Beni kavgalara
Beni sevmelere
Beni düşlere; gerçeğin yüzüme çarptığı o en korkunç anda bile
Beni güzelliğe; en zor ve en çirkin anında hayatın
Bazı bazı ayrılıklara
Biraz gam/ biraz hüznü/ biraz gözyaşı/ biraz da acılara
Ve en soğuk.../ en yoksul.../ ve en kırılgan zamanlarına hayatın...
12 yaşında; gözlerinden deniz
Ve saçlarından güneş fışkıran militan bir çocuklukla
Tamirhanelerde çiraklığa;
İngiliz anahtarı.../ yanık motor yağı.../ ve egzoz gazına...
17 yaşında;
Sızım sızım işkenceye.../ kör karanlık bir hücreye
Ve zulme karşı; taş atan çocuklar gibi direnmeye...
Gülüşü kitaplarla cayır cayır yakılan bir ülke
Aykırı ve haşarı.../ arsız ve edepsiz bir düş gibi
-Ne yalan söyleyeyim/ inanması zor belki ama-
Beni aşka
Beni hayata
Ve beni...
Hayatı alaya alacak kadar -büyük bir ciddiyetle- matrak olmaya
Yaşamı sevdiğimce, ömrümce ve kalbimce güzel kılmaya
Beni şiirlere; kavgalardan her fırsat bulduğumda
Ve beni en çok da gülmeye mayaladı annem; acımın en ortasında

Teşekkürler...

Acılara erken kalkıp glmelere hep geç kalan
Ve fakat kozasından çıkan narin bir kelebek kadar güzel
Ve u u böceği kadar uğuruna inandığım sevgili kadın
Seviyorum seni...

25 Ocak 2020